

ÚCTA
K SVÄTÝM
RANÁM
JEŽIŠA KRISTA

ÚCTA
K SVĚTÝM
RANÁM
JEŽIŠA KRISTA

ÚCTA
K SVĚTÝM
RANÁM
JEŽIŠA KRISTA

Vydal © Zachej.sk, 2026

Grafika © Lýdia Valter

Zostavili: Hana Maťová

Andrea Eliášová

Jazyková korektúra: Lenka Adamčíková Kostolanská

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2023).

ISBN 978-80-8211-992-6

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

„Kto by uveril, čo sme počuli, a komu sa zjavilo Pánovo rameno? Ved' vzišiel pred ním sťa ratoliestka a ako koreň z vyschnutej zeme. Nemá podoby ani krásy, aby sme hľadeli na neho, a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolestí, ktorý poznal utrpenie, pred akým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili. Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil, no my sme ho pokladali za zbitého, strestaného Bohom a pokoreného. On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení.“

Kniha proroka Izaiáša 53, 1 – 5

Každá rana Krista Pána nech je vďačne uctená;
lásky vrúca, ach, tvár mrúca Krista Pána, milená.

Mojou vinou, Boží Synu, trň ti hlavu rozdiera,
pre mňa ruky v hrozné muky železný klin rozviera.

Nohy sväte klinmi späť, ach, pre mňa ste ranené,
pre mňa z boku tečú v toku krv a voda; spasenie.

Rany sväte, vy bohaté duše mojej poklady,
vás milujem, obdivujem, večnej spásy základy.

Z hriechu moci, z pekla noci, k Bohu ste ma uviedli,
na vás hľadím, slzy cedím, že ma hriechy zaviedli.
Hviezdy jasné, rany spásne, k vám sa znova utiekam,
vás milujem, pozdravujem a kríž svätý objímam.

Počuj vzdychy, daj útechy, Ježiš, moja milota!
Podaj ruky, zažeň muky v každej chvíli života.
Ja chcem plakať, ťažko vzdychať pre žalostné zblúdenie,
len pred súdom zmy ma prúdom krvi svojej v spasenie.

ÚVOD

RANY, KTORÉ UZDRAVUJÚ SVET

Úcta k svätým ranám je v Katolíckej cirkvi veľmi stará a má dlhú tradíciu. Už pápež Inocent VI. vo svojej dobe poznamenal: „Čo je posvätniešie než tieto rany? Z nich vzišla naša spása.“ Súčasníkom, agnostikom a ľuďom digitálnej doby sa uctievanie Kristových rán môže javiť ako nepochopiteľný fenomén, zastaraná náboženská prax alebo až čosi morbídne.

No ako sa uvádza v knihe *Modlitby ku Kristovej krvi* (Zachej.sk, 2020), modlitby k predrahej krvi a k svätým ranám Pána Ježiša sú súčasťou širšej skupiny pobožností, prostredníctvom ktorých si veriaci uctievali Kristovo umučenie. Ježiš bol solidárny s utrpením človeka nielen pri svojom umučení, ale počas celého pozemského života. Uvedená kniha ponúka čitateľom mimoriadne zaujímavú úvahu:

„Jedna z vecí, ktorá môže nezasväteného človeka pri čítaní evanjeliových správ o zmŕtvychvstalom Kristovi zaraziť, je, že Ježiš si ponechal jazvy po ranách aj na svojom oslávenom tele. Rany na tele zmŕtvychvstalého Krista sa označujú výrazom ‚oslávené rany‘. [...] Kristus sa celkom pohrúžil do našej ľudskej reality, ktorá je často plná rán a krvi. Jeho krv a rany na nás kričia, aby prebudili naše svedomie z ľahostajnosti a letargie. Kričia na nás aj prostredníctvom krvácajúcich rán (telesných, duševných i duchovných) našich bratov a sestier a vyzývajú nás, aby sme sa k nim ako milosrdný Samaritán skláňali a s nehou ich ošetrovali.“

O Ježišovej rane na boku po prebodnutí kopijou a o jeho ranách na rukách a nohách, ktoré mu spôsobili klnice, sa výslovne zmieňuje len *Evanjelium podľa Jána*. Nájde v ňom dôležitý údaj: „Jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda“ (19, 34). Autori publikácie *Modlitby ku Kristovej krvi* v súvislosti s teológiou Ježišových rán ďalej vysvetľujú:

„Kristove rany sú pre nás uistením o Ježišovom človečenstve, o krvavej realite jeho smrti, o tom, že aj vzkriesený Kristus má (oslávené) telo, a o totožnosti pozemského a osláveného Krista. V 34. verši 19. kapitoly Jánovho evanjelia vystupuje do popredia spásny zmysel Ježišovej smrti – ‚krv a voda‘, ktoré vytryskli z Ježišovho boku, sa tu vzťahujú na životodarný a uzdravujúci význam Ježišovej smrti, ktorý je nám sviatostne sprostredkovaný v krste a Eucharistii. [...]